

Vakit Yaklaşıyordu

– İbrahim COŞAR · 06 Mayıs 2020

VAKİT YAKLAŞIYORDU

Aşkı ararken aşkla, aşka varalım dedik;
Beden dağınık, gönül haddini aşıyordu.
Aşka giden yol uzun, dağlar karlı ve de dik;
Dizlerim yoruldukça kalbe sataşıyordu;
Ömür hızlı akıyor, vakit yaklaşıyordu!

Kendim olduğum yerde, gönlüm uzaklardaydı;
Ruhum akşam efkarlı, gündüz yasaklardaydı;
Netameli yoldaydım, aklım tuzaklardaydı;
Kalbi yaşanan yıllar, çekilen hasret yordu
Ömür hızlı akıyor, vakit yaklaşıyordu!

Sis bastı ortalığı adresini yitirdim;
Zamanla gülüşünü ve sesini yitirdim;
Ben seni yitirdikçe nefesimi yitirdim;
En sisli düşlerimde gözlerin ışığıydı,
Ömür hızlı akıyor, vakit yaklaşıyordu!

Sevgili, duy sesimi; kalptir sana seslenen!
İsterim sen olasın omuzuma yaslanan!
Yüreğin ortasında, tükenişle beslenen
Umutlar beni sana, hep sana taşıyordu;
Ömür hızlı akıyor, vakit yaklaşıyordu!

Son turun zili çaldı zaman zembereğinde;
Biliyorum vakit dar ömrün son çeyreğinde;
Coşari hala var mı yorulmuş yüreğinde?
Tan yeri ağardıkça gerçekler ışığıydı;
Ömür hızlı akıyor, vakit yaklaşıyordu!

05.05.2020/Samsun

İbrahim COŞAR